

"With an ambivalent love for her country, she writes her music, which is interspersed with unadulterated melancholy, mystery and magic, which is so tangible and compelling. She really knows how to present such a pure and universal sound, in which language barriers play no role whatsoever. So you can justifiably call this a world record. And what kind of a record!"

writes Jan Willem Broek in subjectivisten.nl about Nelia Safaie's album 'Songs From Lands Of Silence'.

Nelia Safaie – Songs From Lands Of Silence (cd, Kerkelig Kulturverksted / Xango

Music Distribution)

Ik vind het altijd lastig wanneer je iets traditionele, folk- of wereldmuziek noemt en heb het idee dat dit vaak ook niet echt een duidelijke grens heeft en door elkaar gebruikt wordt. Bij Afrikaanse muziek heeft men het dikwijls over wereldmuziek en bij Ierse weer over folk. Misschien moet ik me ook niet bezig houden met deze terminologie, want uiteindelijk draait muziek toch

hoofdzakelijk om het gevoel dat je erbij hebt. Toch maakt het voor de lezers het soms wat duidelijker waar je het over hebt. Gevoelsmatig noem ik iets vaak wereldmuziek als er een soort universeel te begrijpen gevoel achter zit, zonder dat je per se de taal verstaat. Dat geldt al helemaal voor de Iraanse zangeres Nelia Safaie, die uit de leerschool van de geweldige Mahsa Vahdat komt. In 2016 is ze ook te horen op de fraaie compilatie *Songs In The Mist*, naast de zeven andere talentvolle zangeressen Sara Parvaresh, Ooldouz Pouri, Maryam Lamei, Sahar Mansourzadeh, Parand, Mahsa Azizmi en Yasaman. Hoewel het sinds 1979 ten tijde van de (culturele) revolutie in Iran verboden is voor vrouwen om er solo te zingen, heeft het er toch weinig vrouwen weerhouden om toch te gaan zingen. Een deel van die zangeressen, zoals Sussan Deyhim, Googoosh, Hayedeh, Ahdeyeh en later ook Mahsa en Marjan Vahdat, hebben hun heil buiten hun vaderland gezocht. Nelia Safaie opereert wel vanuit Iran en brengt op het geweldige Noorse label Kerkelig Kulturverksted nu haar solodebuut *Songs From Lands Of Silence* uit. Safaie (zang, tar, sitar, baghlama) krijgt daarbij steun van muzikanten op contrabas, gitaar, duduk en andere percussie-instrumenten. Het album schept een contrast van hoop, verlangen en licht tegen een donkere achtergrond, waarbij Nelia de meeste songs zelf heeft geschreven. Over de situatie in haar land schrijft ze dit voorwoord:

"Ik streel je donkere haar

Mild met geduld, maak de knopen los

Je bent in mijn armen, gehard door de tranen op je wang, bedroefd slapend

En bereid een feest voor om je gelukkig te maken

Dit is alles wat ik kan doen

Nodig de wereld op een dag uit om naar je schoonheid te staren

Mijn land!"

Met een ambivalente liefde voor haar land schrijft ze haar muziek, die doorspekt is met onversneden melancholie, mysterie en magie, die zo invoelbaar en meeslepend is. Ze weet echt weer zo'n puur en universeel geluid aan de dag te leggen, waarbij taalbarrières geen enkele rol spelen. Met recht kan je dit dus een wereldplaat noemen. En wat voor één!

"With an ambivalent love for her country, she writes her music, which is interspersed with unadulterated melancholy, mystery and magic, which is so tangible and compelling. She really knows how to present such a

pure and universal sound,
in which language barriers play no role whatsoever. So you can justifiably call this a world record.
And what kind of a record!"
writes Jan Willem Broek in subjectivisten.nl about Nelia Safaie's album 'Songs From Lands Of
Silence'.